

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2015/2016

Wydział Mechaniczny

Kierunek studiów: Inżynieria Produkcji

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Kod kierunku: R

Stopień studiów: I

Specjalności: Inżynieria wytwarzania, Systemy CAD/CAM, Systemy jakości i współrzędnościowa technika pomiarowa, Techniki multimedialne i poligraficzne

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Matematyka
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	
KOD PRZEDMIOTU	WM IP oIS B1 15/16
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty podstawowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	12.00
SEMESTRY	1 2

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	PROJEKT	SEMINARIUM
1	30	30	0	0	0	0
2	15	30	0	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Zapoznanie studentów z pojęciami i narzędziami matematyki wyższej użytecznymi do prezentacji, opisu i badań procesów inżynierskich w zakresie dostosowanym do potrzeb specjalności.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 Wiedza i umiejętności zawarte w bazie programowej matury z matematyki - poziom rozszerzony.

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Student zna podstawowe pojęcia, narzędzia i metody analizy matematycznej funkcji jednej zmiennej w tym: podstawy teorii ciągów i szeregów liczbowych, rachunku różniczkowego i całkowego, szeregów funkcyjnych; w szczególności szeregów potęgowych.

EK2 Umiejętności Student potrafi obliczać granice ciągów i funkcji, badać zbieżność prostych szeregów liczbowych, rozpoznawać ciągłość funkcji, obliczać pochodne funkcji, stosować pochodne do badania przebiegu zmienności funkcji, rozwijać funkcje w szereg Taylora, obliczać całki oznaczone i nieoznaczone, stosować całki do obliczania wybranych wielkości geometrycznych i fizycznych.

EK3 Wiedza Student zna elementy arytmetyki i algebry, podstawy algebry liczb zespolonych, podstawy teorii ciągów i szeregów liczbowych, podstawy rachunku macierzowego i teorii układów równań liniowych. Student zna podstawy rachunku wektorowego i geometrii analitycznej na płaszczyźnie i w przestrzeni.

EK4 Umiejętności Student potrafi wykonywać działania na liczbach zespolonych w postaci algebraicznej i trygonometrycznej, działania na macierzach, obliczać wyznaczniki, wyznaczać macierz odwrotną, rozpoznawać rząd macierzy, rozwiązywać układy równań liniowych, wykonywać działania na wektorach, obliczać i stosować iloczyn skalarny, wektorowy i mieszany do wyznaczania długości wektorów, miary kąta między wektorami, miary pola wielokąta wektorowego i miary objętości wielościanu wektorowego, tworzyć równania prostych i płaszczyzn, rozpoznawać ich wzajemne położenie, rozwiązywać podstawowe zagadnienia odległościowe, kątowe i konfiguracyjne geometrii analitycznej.

EK5 Wiedza Student zna podstawowe pojęcia, narzędzia i metody analizy matematycznej funkcji dwóch i trzech zmiennych, w tym pojęcia: granicy i ciągłości funkcji, różniczkę i pochodnych cząstkowych, pochodnej kierunkowej, całki podwójnej i potrójnej. Student zna podstawowe typy równań różniczkowych zwyczajnych, w szczególności równań różniczkowych liniowych i metody ich rozwiązywania.

EK6 Umiejętności Student potrafi badać proste przypadki granic funkcji dwóch i więcej zmiennych i rozpoznawać ciągłość funkcji, obliczać pochodne cząstkowe, różniczkę funkcji, pochodną kierunkową, wyznaczać ekstrema lokalne funkcji dwóch zmiennych, obliczać całki podwójne i potrójne metodą iteracji z zastosowaniem twierdzenia o zmianie zmiennych, w szczególności stosować transformację zmian współrzędnych kartezjańskich na biegunowe, walcowe i sferyczne, stosować całki do obliczania objętości brył ograniczonych powierzchniami i pól płatów powierzchniowych, rozwiązywać równania różniczkowe zwyczajne liniowe pierwszego i drugiego rzędu.

EK7 Kompetencje społeczne Student rozumie potrzebę rozwijania umiejętności pracy w grupie, samodzielnego dokształcania się, inspirującego oddziaływania na otoczenie i korzystania z inspiracji innych. Student potrafi korzystać z możliwości komunikacyjnych i poznawczych internetu.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Prawa logiki matematycznej, funkcje zdaniowe, kwantyfikatory	1
W2	Definicja ciągu liczbowego, definicje granicy właściwej i niewłaściwej ciągu, symbole nieoznaczone, granice specjalne, liczba e.	1

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W3	Definicja funkcji jednej zmiennej, funkcja odwrotna, uzupełnienie funkcji elementarnych o funkcje: exp, ln, funkcje cyklometryczne. Definicja Cauchy'ego granicy funkcji, własności arytmetyczne granicy, granice specjalne, ciągłość funkcji.	3
W4	Definicja pochodnej funkcji w punkcie, interpretacja geometryczna i fizyczna pochodnej, równanie stycznej, różniczka funkcji, własności operacyjne pochodnej, pochodne funkcji elementarnych, związek różniczkowalności i ciągłości funkcji.	2
W5	Definicja całki nieoznaczonej, własności operacyjne całki nieoznaczonej, podstawowe metody całkowania, całki z funkcji elementarnych, narzędzia techniki całkowania: podstawienia standardowe, twierdzenie o rozkładzie funkcji wymiernej, metoda współczynników nieoznaczonych	4
W6	Definicja całki oznaczonej, interpretacja geometryczna, podstawowe własności, twierdzenie o zmianie zmiennej, twierdzenie Newtona-Leibniza, zastosowania geometryczne, fizyczne, całki niewłaściwe.	4
W7	Tw. Rolle'a, Lagrange'a, Taylora, reguła de l'Hospitala, badanie przebiegu zmienności funkcji: wyznaczanie asymptot, badanie przedziałów monotoniczności i ekstremów lokalnych, badanie kierunku wypukłości i punktów przegięcia, konstruowanie wykresu funkcji.	5
W8	Definicja zbioru liczb zespolonych, własności działań, interpretacja geometryczna, postać trygonometryczna, pierwiastkowanie.	2
W9	Definicja macierzy, działania na macierzach i ich własności, wyznacznik macierzy, macierz odwrotna, rząd macierzy, układy równań liniowych, twierdzenie Cramera, twierdzenie Kroneckera-Capellego.	4
W10	Pojęcie wektora zaczepionego i swobodnego, działania na wektorach, współrzędne wektora, definicje: iloczynu skalarnego, iloczynu wektorowego i iloczynu mieszanego, ich postaci we współrzędnych, podstawowe własności, zastosowania.	2
W11	Elementy geometrii analitycznej: równania prostych i płaszczyzn, rozpoznawanie ich wzajemnych położeń, i podstawowe zagadnienia odległościowe, kątowe i konfiguracyjne.	2
W12	Definicja szeregu liczbowego, pojęcia zbieżności i rozbieżności szeregów, warunek konieczny zbieżności szeregu, podstawowe kryteria zbieżności	2
W13	Funkcje dwóch zmiennych, interpretacja geometryczna, granica i ciągłość funkcji, szkicowanie wykresów prostych funkcji.	1
W14	Elementy rachunku różniczkowego funkcji dwóch zmiennych: pochodne cząstkowe pierwszego i wyższych rzędów, pochodna kierunkowa, twierdzenie Schwarz'a o równości pochodnych mieszanych, różniczka, ekstrema lokalne, warunek konieczny i warunek wystarczający istnienia ekstremów.	3

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W15	Całki podwójne i potrójne: definicje, własności podstawowe, twierdzenia o iteracji, twierdzenie o zmianie zmiennych, współrzędne biegunowe, walcowe, sferyczne, zastosowania.	5
W16	Równania różniczkowe zwyczajne: rozwiązanie szczególne i ogólne, równania różniczkowe o zmiennych rozdzielonych, równania liniowe rzędu I, równania liniowe rzędu II o stałych współczynnikach, zagadnienia Cauchy'ego.	4

ĆWICZENIA		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
C1	Rachunek zdań, prawa logiki matematycznej, kwantyfikatory.	1
C2	Obliczanie granic ciągów, korzystanie z definicji, twierdzeń i granic specjalnych.	1
C3	Wyznaczanie własności podstawowych funkcji jednej zmiennej: dziedzina, przeciwdziedzina, parzystość, nieparzystość, okresowość, punkty przecięcia z osiami, translacje wykresów, badanie granic i ciągłości.	3
C4	Obliczanie pochodnych na podstawie definicji i wzorów, równania stycznych, różniczki.	3
C5	Obliczanie całek nieoznaczonych, wykorzystywanie twierdzeń o całkowaniu przez części, przez podstawianie, całkowanie przez rozkład funkcji wymiernej na ułamki proste, całkowanie funkcji niewymiernych, metoda współczynników nieoznaczonych.	5
C6	Obliczanie całek oznaczonych, wyznaczanie pól obszarów ograniczonych krzywymi, obliczanie objętości oraz pól powierzchni brył obrotowych, długości łuków krzywych, przykłady zastosowań fizycznych.	4
C7	Obliczanie granic z twierdzenia de l'Hospitala, badanie przebiegu zmienności funkcji, rysowanie wykresów.	5
C8	Wykonywanie działań na liczbach zespolonych, sprowadzanie liczb zespolonych do postaci trygonometrycznej, wyznaczanie pierwiastków zespolonych, rozwiązywanie równań wielomianowych w dziedzinie zespolonej.	3
C9	Wykonywanie działań na macierzach, obliczanie wyznaczników, wyznaczanie macierzy odwrotnej, rozwiązywanie i dyskusja układów równań liniowych.	5
C10	Wykonywanie działań na wektorach i ich interpretacja geometryczna, obliczanie iloczynu skalarnego, wektorowego i mieszanego.	2
C11	Tworzenie równań prostych i płaszczyzn, obliczanie odległości punktu od prostej, punktu od płaszczyzny, wyznaczanie kątów między prostymi, płaszczyznami, prostą i płaszczyzną, rzutowania, symetria.	4

ĆWICZENIA		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
C12	Badanie zbieżności szeregów o wyrazach nieujemnych, badanie zbieżności szeregów o wyrazach dowolnych, zbieżność bezwzględna i warunkowa. Inf. szeregi potęgowe, szeregi Taylora.	4
C13	Wyznaczanie dziedzin i rozpoznawanie kształtu wykresów funkcji dwóch zmiennych, obliczanie prostych granic.	2
C14	Obliczanie pochodnych cząstkowych, obliczanie różniczek z uwzględnieniem jej aspektu aproksymacyjnego, obliczanie pochodnych kierunkowych, badanie ekstremów lokalnych funkcji dwóch zmiennych.	5
C15	Obliczanie całek podwójnych, potrójnych, zmiana zmiennych, współrzędne biegunowe, walcowe, sferyczne, zastosowania.	7
C16	Rozwiązywanie równań różniczkowych zwyczajnych o zmiennych rozdzielonych, liniowych rzędu I i równań zwyczajnych liniowych rzędu II o stałych współczynnikach, rozwiązywanie problemu Cauchy'ego, przykłady zastosowań.	6

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 ćwiczenia audytoryjne

N3 Zadania tablicowe

N4 Konsultacje

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	105
Konsultacje przedmiotowe	5
Egzaminy i zaliczenia w sesji	10
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	240
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	0
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	360
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	12.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Kolokwium

F2 Odpowiedź ustna

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Egzamin pisemny

P2 Egzamin ustny

P3 Średnia ważona ocen formujących

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna żadnych definicji ani twierdzeń dotyczących danej tematyki.
NA OCENĘ 3.0	Student zna niektóre definicje i twierdzenia dotyczące danej tematyki.
NA OCENĘ 3.5	Student zna większość definicji i twierdzeń dotyczących danej tematyki.
NA OCENĘ 4.0	Student zna dobrze większość definicji i twierdzeń dotyczących danej tematyki i potrafi się na nie powoływać w trakcie rozwiązywania zadań.

NA OCENĘ 4.5	Student potrafi w pełni poprawnie przedstawić pisemnie większość definicji i twierdzeń dotyczących danej tematyki i potrafi się na nie powoływać w trakcie rozwiązywania zadań.
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi w pełni poprawnie przedstawić pisemnie wszystkie zadane definicje i twierdzenia dotyczące danej tematyki i potrafi się na nie powoływać w trakcie rozwiązywania zadań.
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student popełnia rażące błędy w stosowaniu podstawowych reguł i twierdzeń matematycznych lub nie uzyskał pozytywnej oceny średniej z kolokwium obejmujących tematykę efektu.
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania dotyczące kluczowych pojęć z danej tematyki i uzyskał dostateczną ocenę średnią z kolokwium obejmujących tematykę efektu.
NA OCENĘ 3.5	Student potrafi sprawnie rozwiązywać proste zadania dotyczące kluczowych pojęć z danej tematyki, potrafi powołać się na odpowiednie definicje i twierdzenia i uzyskał dość dobrą ocenę średnią z kolokwium obejmujących tematykę efektu.
NA OCENĘ 4.0	Student potrafi dobrze rozwiązywać typowe zadania dotyczące kluczowych pojęć z danej tematyki, potrafi powołać się na odpowiednie definicje i twierdzenia i uzyskał dobrą ocenę średnią z kolokwium obejmujących tematykę efektu.
NA OCENĘ 4.5	Student potrafi dobrze rozwiązywać typowe zadania dotyczące większości pojęć z danej tematyki, potrafi powołać się na odpowiednie definicje i twierdzenia i uzyskał ponad dobrą ocenę średnią z kolokwium obejmujących tematykę efektu.
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi dobrze rozwiązywać zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące większości pojęć z danej tematyki, potrafi powołać się na odpowiednie definicje i twierdzenia i uzyskał bardzo dobrą ocenę średnią z kolokwium obejmujących tematykę efektu.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 3.0	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 3.5	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 4.0	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 4.5	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 5.0	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 2.0	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
NA OCENĘ 3.0	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
NA OCENĘ 3.5	Według schematu opracowanego dla efektu 2.

NA OCENĘ 4.0	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
NA OCENĘ 4.5	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
NA OCENĘ 5.0	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
EFEKT KSZTAŁCENIA 5	
NA OCENĘ 2.0	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 3.0	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 3.5	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 4.0	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 4.5	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
NA OCENĘ 5.0	Według schematu opracowanego dla efektu 1.
EFEKT KSZTAŁCENIA 6	
NA OCENĘ 3.0	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
NA OCENĘ 3.5	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
NA OCENĘ 4.0	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
NA OCENĘ 4.5	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
NA OCENĘ 5.0	Według schematu opracowanego dla efektu 2.
EFEKT KSZTAŁCENIA 7	
NA OCENĘ 3.0	Student jest zainteresowany samodzielnym doksztalcaniem się, oddziałuje aktywnie na swoje otoczenie, potrafi wykorzystywać możliwości komunikacyjne i poznawcze internetu.
NA OCENĘ 3.5	Jak wyżej.
NA OCENĘ 4.0	Jak wyżej.
NA OCENĘ 4.5	Jak wyżej.
NA OCENĘ 5.0	Jak wyżej.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1		Cel 1	W1 W2 W3 W4 W5 W6 W7 W12 C1 C2 C3 C4 C5 C6 C7 C12	N1 N2 N4	F2 P2
EK2		Cel 1	W1 W2 W3 W4 W5 W6 W7 W12 C1 C2 C3 C4 C5 C6 C7 C12	N1 N2 N4	F1 F2 P1 P2 P3
EK3		Cel 1	W8 W9 W10 W11 C8 C9 C10 C11	N1 N2 N4	F2 P2
EK4		Cel 1	W8 W9 W10 W11 C8 C9 C10 C11	N1 N2 N4	F1 F2 P1 P2 P3
EK5		Cel 1	W13 W14 W15 W16 C13 C14 C15 C16	N1 N2 N4	F2 P2
EK6		Cel 1	W13 W14 W15 W16 C13 C14 C15 C16	N1 N2 N4	F1 F2 P1 P2
EK7		Cel 1	W1 W2 W3 W4 W5 W6 W7 W8 W9 W10 W11 W12 W13 W14 W15 W16 C1 C2 C3 C4 C5 C6 C7 C8 C9 C10 C11 C12 C13 C14 C15 C16	N1 N2 N4	F2 P2

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

- [1] | M.Gewert, Z.Skoczylas — *Analiza matematyczna I*, Wrocław, 2009, GIS
- [2] | T.Jurlewicz, Z.Skoczylas — *Algebra liniowa I*, Wrocław, 2008, GIS
- [3] | W.Krysicki, L.Włodarski — *Analiza matematyczna*, Warszawa, 1993, PWN
- [4] | A.Milian, A.Pieniążek, L. Skóra, K. Wachnicka — *Zbiór zadań z matematyki z rozwiązaniami*, Kraków, 2007, PK

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] | J.Bochenek, T.Winiarska — *Matematyka cz.I*, Kraków, 1995, PK
[2] | J.Banaś, S.Wędrychowicz — *Zbiór zadań z analizy matematycznej*, Warszawa, 1997, WNT

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH**OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ**

dr Stefania Krakowiak (kontakt: skrakowi@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

1 dr Stefania Krakowiak (kontakt: skrakowi@usk.pk.edu.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....